

Cauza C-713/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

25 noiembrie 2021

Instanța de trimitere:

Bundesfinanzhof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

27 iulie 2021

Recurent-reclamant:

A

Intimată-pârâtă:

Finanzamt X

[omissis] BUNDESFINANZHOF

[omissis] ORDONANȚĂ

în litigiul dintre

A

- recurent-reclamant -

[omissis] împotriva

Finanzamt X

- intimată-pârâtă - ,

având ca obiect impozitul pe cifra de afaceri pentru perioada 2007-2012,

[omissis] Dispozitiv

I. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare în vederea unei decizii preliminare:

În sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost interpretată prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 10 noiembrie 2016, Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855): proprietarul unui grajd de antrenament pentru cai de competiție furnizează proprietarului de cai, cu titlu oneros, o prestație unică ce constă în cazarea, antrenarea și participarea la competiții a cailor și atunci când proprietarul de cai remunerează această prestație prin cesionarea a jumătate din dreptul la premiul în bani care îi revine în cazul unei participări cu succes la competiții?

II. Suspendă procedura până la pronunțarea unei hotărâri de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

M o t i v e

I.

- 1 Recurentul-reclamant (denumit în continuare „reclamantul”) este jocheu și a exploatat, în perioada cuprinsă între anul 2007 și anul 2012 (anii în litigiu), un „grajd de antrenament pentru cai de competiție”. În întreprinderea reclamantului, cailor puși la dispoziția acestuia erau adăpostiți și îngrijiți în mod profesionist, antrenați și folosiți la competițiile din țară și din străinătate. Reclamantul a încheiat „contracte de punere la dispoziție” cu proprietarii de cai, rezidenți pe teritoriul național, în temeiul cărora aceștia „au pus la dispoziția” reclamantului cailor lor. Proprietarul respectiv a renunțat la orice drept de dispoziție privind antrenamentul și utilizarea cailor. De asemenea, s-a convenit că proprietarul trebuia să suporte costurile de întreținere, costurile legate de competiții și de transport, costurile cu potcovarul și cu medicul veterinar în privința cailor, în timp ce reclamantul trebuia să suporte costurile care îi erau imputabile în calitate de jocheu pentru participarea la competiții (costuri de călătorie, zbor și hotel, diurne). Întrucât premiile în bani obținute cu ocazia competițiilor hipice reveneau exclusiv proprietarului cailor, s-a convenit, de asemenea, ca reclamantul să primească 50% din toate premiile în bani și în natură câștigate de el în numele proprietarului, cu cailor acestuia din urmă. Prin aceasta, proprietarul respectiv cesiona deja către reclamant, prin contractul de punere la dispoziție, jumătate din creanțele sale viitoare împotriva fiecărui organizator de competiții, legate de plata premiilor și de transferul de proprietate asupra premiilor în natură. Reclamantul avea dreptul să compenseze drepturi de plată ale proprietarului cu propriile creanțe împotriva acestuia.
- 2 Reclamantul a utilizat, la competiții din țară și din străinătate, atât cai proprii, cât și cai ai altor persoane. El a dedus din profiturile obținute la aceste competiții cu cailor altor persoane costurile de cazare și hrană, costurile cu medicul veterinar, cu medicamentele, costurile cu potcovarul, costurile legate de competiție și alte costuri, conform celor convenite cu proprietarii de cai.

- 3 În cadrul unui audit fiscal, auditorul a considerat că veniturile obținute din competițiile din țară și din străinătate cu cai ai altor persoane erau supuse cotei standard de impozitare. Prin urmare, la 8 octombrie 2015, intimata-pârâtă (Finanzamt, Administrația fiscală, denumită de asemenea „FA”) a emis decizii modificate de stabilire a impozitului pe cifra de afaceri în temeiul articolului 164 din Abgabenordnung (Codul fiscal german) și a anulat, în fiecare caz, rezerva revizuirii. Prin decizia privind calea de atac din 6 iulie 2017, FA a respins ca nefondate obiecțiile ridicate de reclamant.
- 4 De asemenea, acțiunea introdusă la Finanzgericht (tribunalul fiscal, denumit de asemenea „FG”) a fost respinsă în ceea ce privește principalul aspect în litigiu. Referindu-se la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 10 noiembrie 2016, Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855), pronunțată în legătură cu articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”) și la jurisprudența Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania, denumită în continuare „BFH”) referitoare la Legea privind impozitul pe cifra de afaceri (Umsatzsteuergesetz, denumită în continuare „UStG”), FG a statuat, în hotărârea publicată în *Entscheidungen der Finanzgerichte (EFG) 2021, 500* [Deciziile instanțelor fiscale, 2021, 500], că premiile în bani pentru participarea la competiții din țară și din străinătate cu cai ai altor persoane reprezentau o remunerație pentru prestații supuse cotei normale de impozitare. În temeiul contractelor încheiate cu proprietarii de cai, reclamantul ar fi furnizat o prestație unică ce includea cazarea, antrenarea cailor și participarea la competiții. Pentru acest pachet de servicii, el a primit de la proprietarul de cai respectiv, pe de o parte, rambursarea costurilor legate de întreținere, de competiție și de transport, a costurilor cu potcovarul și cu medicul veterinar și, pe de altă parte, o cotă-parte din încasările rezultate din competiție. Astfel, el furnizat prestația de asemenea în schimbul cesiunii unei părți din premiile în bani care reveneau proprietarilor de cai. Este în discuție în speță relația de prestații dintre reclamant și respectivul proprietar de cai, care era independent de raportul de prestații dintre proprietarul de cai și organizatorul competiției. Reclamantul nu ar fi dobândit niciun drept propriu, direct împotriva organizatorilor competițiilor. Dimpotrivă, el a putut păstra jumătate din câștigurile rezultate din competiții numai ca urmare a unui raport propriu de schimb de prestații între el și proprietarul de cai.
- 5 În procedura de recurs inițiată de reclamant împotriva acestei interpretări, mai este în litigiu numai problema dacă reclamantul a furnizat către proprietarii de cai prestații care au fost remunerate prin cesiunea a jumătate din valoarea premiilor în bani cu titlu de contraprestație.

II.

6 1. Cadrul juridic

7 a) Dreptul Uniunii

8 Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva TVA prevede:

„La fiecare operațiune, TVA, calculată la prețul bunurilor sau serviciilor la o cotă aplicabilă bunurilor sau serviciilor respective, este exigibilă după deducerea valorii TVA suportate direct de diferitele componente ale prețului.”

9 Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA prevede:

„Următoarele operațiuni sunt supuse TVA: [...]

(c) prestarea de servicii efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare; [...]”

10 Articolul 9 alineatul (1) din Directiva TVA prevede:

„«Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată «activitate economică». Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.”

11 Articolul 73 din Directiva TVA prevede:

„Pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la articolele 74-77, baza de impozitare include toate elementele care reprezintă contrapartida obținută sau care urmează să fie obținută de către furnizor sau prestator, în schimbul livrării sau al prestării, de la client sau de la un terț, inclusiv subvenții direct legate de prețul livrării sau al prestării.”

12 b) Dreptul național

13 În temeiul articolului 1 alineatul (1) punctul 1 din UStG, următoarele operațiuni sunt supuse impozitului pe cifra de afaceri:

„livrările și alte prestații efectuate cu titlu oneros pe teritoriul german de către o întreprindere în cadrul activității sale. Impozitarea nu este exclusă de faptul că operațiunea este efectuată în temeiul unui act legislativ sau administrativ sau că aceasta este considerată ca fiind efectuată în temeiul unei dispoziții legislative.”

14 Articolul 10 alineatul (1) tezele 1-3 din UStG aveau, în anii în litigiu, următorul cuprins:

„În cazul livrărilor și al altor prestații [articolul 1 alineatul (1) punctul 1 prima teză] și în cazul achiziției intracomunitare [articolul 1 alineatul (1) punctul 5], cifra de afaceri se calculează pe baza remunerației. Remunerația reprezintă toate

cheltuielile pe care le efectuează beneficiarul prestației pentru obținerea acesteia, din care se scade însă impozitul pe cifra de afaceri. Fac parte din remunerație și plățile efectuate întreprinzătorului, în schimbul prestației, de către o altă persoană decât beneficiarul prestației.”

- 15 Articolul 118 alineatul (2) din Finanzgerichtsordnung (Regulamentul de procedură al instanțelor fiscale, denumit în continuare „FGO”) prevede:

„Curtea Federală Fiscală este legată de constatările de fapt efectuate în hotărârea atacată, cu excepția cazului în care sunt invocate motive de recurs admisibile și întemeiate în legătură cu aceste constatări.”

16 2. Jurisprudența anterioară

17 a) Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

- 18 În Hotărârea Baštová (EU:C:2016:855, punctul 40), Curtea de Justiție a răspuns instanței naționale că „nu constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros [...] punerea la dispoziția organizatorului unei curse hipice a unui cal de către proprietarul său, persoană impozabilă în scopuri de TVA, pentru participarea calului în cauză la această cursă, în ipoteza în care aceasta nu ar da naștere plății unei taxe de participare sau altei remunerații directe și în care numai proprietarii cailor care au ocupat locuri frunțase în clasamentul de sosire al cursei primesc un premiu în bani, eventual stabilit în prealabil. În schimb, o astfel de punere la dispoziție a unui cal constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros în ipoteza în care aceasta dă naștere plății unei remunerații de către organizator, indiferent de locul ocupat de calul în cauză în clasamentul de sosire al cursei.”
- 19 Astfel, Curtea de Justiție s-a pronunțat cu privire la trei cazuri în care activitățile sunt remunerate fie prin „plata [...] taxelor de înscriere și de participare” (primul caz, hotărârea menționată, punctul 35), fie printr-un premiu în bani (al doilea caz, hotărârea menționată, punctul 36 și următoarele), fie prin „plata [...] unei taxe de participare” (al treilea caz, hotărârea menționată, punctul 39). Curtea și-a justificat decizia pronunțată în această privință prin trei considerente.
- 20 Potrivit punctului 35 din această hotărâre, punerea la dispoziția organizatorului unei curse hipice a unui cal de către proprietarul său nu poate avea drept contraprestație efectivă serviciul furnizat de organizatorul cursei constând în permisiunea acordată proprietarului de a-și înscrie calul în cursă. Curtea justifică acest lucru, pe de o parte, prin faptul că acordarea participării la cursa hipică este remunerată prin plata taxei de înscriere și a taxei de participare, Curtea pronunțându-se astfel și în privința primului caz. Pe de altă parte, creșterea eventuală a valorii calului, de exemplu, ca urmare a plasării pe un loc bun în clasament este nesigură și greu de cuantificat.
- 21 În ceea ce privește al doilea caz, Curtea precizează, „în al doilea rând”, la punctul 36 și următoarele din hotărârea menționată, că nu se poate considera că punerea la dispoziție a calului dă naștere unei contraprestații efective în cazul în care numai

proprietarii de cai care au ocupat locuri fruntașe în clasamentul de sosire al cursei primesc un premiu în bani. Astfel, premiul în bani nu se plătește pentru punerea la dispoziție a calului, ci pentru obținerea unui anumit rezultat în concurs, respectiv plasarea calului pe un loc fruntaș în clasament fiind, așadar, supusă anumitor incertitudini. În plus, calificarea punerii la dispoziție ca operațiune impozabilă în funcție de rezultatul obținut de cal în cursă este contrară jurisprudenței Curții de Justiție. Potrivit acesteia, noțiunea de „prestare a unui serviciu” are un caracter obiectiv și se aplică independent de scopul și rezultatul operațiunilor.

- 22 În ceea ce privește al treilea caz, Curtea se pronunță la punctul 39 din hotărârea sa. Potrivit acestuia, situația este diferită „în al treilea rând” doar în cazul în care, pentru punerea la dispoziție a calului, se plătește o taxă de participare independentă de poziția ocupată în clasament.

23 b) Jurisprudența ulterioară a BFH

- 24 În ceea ce privește remunerația sub forma unui premiu în bani (al doilea caz), în urma Hotărârii Bařtová (EU:C:2016:855), BFH s-a pronunțat cu privire la două categorii de situații. Pe de o parte, BFH a urmat decizia Curții în ceea ce privește cazul plății unui premiu în bani în raportul dintre organizatorul competiției și proprietarul de cai (Hotărârea BFH din 2 august 2018, V R 21/16, Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs [Culegerea hotărârilor Bundesfinanzhof] – BFHE – 262, 548, Bundessteuerblatt [Monitorul Federal Fiscal] II 2019, 339).
- 25 Pe de altă parte, prin hotărârea din 10 iunie 2020 – XI R 25/18 (BFHE 270, 181, punctul 45), BFH a transpus aprecierea din Hotărârea Bařtová (EU:C:2016:855) în privința raportului dintre organizatorul competiției și proprietarul calului la raportul dintre proprietarul calului și proprietarul unui grajd de antrenament pentru cai de competiție, atunci când proprietarul calului cesionează jumătate din premiul în bani către proprietarul grajdului de antrenament pentru cai de competiție: „În orice caz, pentru cazuri de acest tip, în care prestatorul [proprietarul grajdului de antrenament pentru cai de competiție] participă el însuși la competiție și primește de la terț o cotă-parte din premiul în bani plătit unui terț [= proprietarul calului] pentru rezultatul obținut de el însuși în concurs, sunt aplicabile *mutatis mutandis* observațiile Curții de Justiție pentru motivele menționate la punctul II.2.e [= reproducerea Hotărârii Bařtová, EU:C:2016:855, punctele 37-40] (pentru o opinie diferită, a se vedea Hotărârea FG [Finanzgericht, Tribunalul Fiscal] din MÜNSTER din 19 septembrie 2019, 5 K 2510/18 U, juris, punctul 52). Plata se face, și în acest caz, pentru rezultatul în concurs al prestatorului, deși, din punct de vedere juridic, plata este efectuată de un terț care a primit premiul în bani de la organizator, iar nu de către organizatorul însuși. Premiul în bani nu constituie o plată pentru alte prestații (eventual impozabile) ale prestatorului. Prin urmare, el nu face parte din remunerația acestora și nu intră în baza de evaluare a altor prestații impozabile.” În plus, nu este relevantă problema dacă proprietarul unui grajd pentru competiții și de antrenament pentru cai „a furnizat prestații separate proprietarilor de cai” (Hotărârea BFH în BFHE 270, 181, punctele 1 și 46).

26 3. Cu privire la problema de interpretare

27 a) Inexistența unei legături directe între remunerație și prestație

28 În prezentul litigiu, în cazul unei participări victorioase la competiție, reclamantul nu are un drept propriu la premii în bani în raport cu organizatorul competiției. Numai proprietarul calului are dreptul la premii în bani în raport cu organizatorul competiției. Prin urmare, reclamantul dobândește un drept la premiul în bani numai în măsura în care proprietarul calului îi cesează dreptul la premiul în bani, ceea ce, în prezentul litigiu, s-a făcut cu privire la jumătate din valoarea acestuia, în cadrul raporturilor juridice existente între reclamant și proprietarul calului respectiv.

29 Potrivit hotărârii BFH publicată în BFHE 270, 181 (a se vedea punctul II.2.b de mai sus), în prezentul litigiu s-ar putea considera că aprecierea din al doilea caz enunțat în Hotărârea Baštová, EU:C:2016:855 (a se vedea punctul II.2.a) vizează nu numai situația judecată în mod direct în acea cauză, potrivit căreia organizatorul competiției plătește premiul în bani către proprietarul calului, ci poate fi transpusă de asemenea la cazul autonom în care proprietarul calului alocă o parte din acest premiu în bani proprietarului grajdului de antrenament pentru cai de competiție, pentru prestația unică a acestuia din urmă (cazarea, antrenamentul și participarea cailor la competiții).

30 Dacă aceasta ar fi situația, un raport de prestații între organizatorul competiției și proprietarul calului ar putea înlocui raportul de prestații – care trebuie separat de acesta – dintre proprietarul unui grajd de antrenament pentru cai de competiție și proprietarul calului, în măsura în care premiul în bani, care depinde de locul ocupat în clasament, nu poate constitui o remunerație pentru serviciul prestat de proprietarul unui grajd de antrenament pentru cai de competiție către proprietarul calului, atât timp cât proprietarul calului cesează premiul în bani care îi revine pe baza locului ocupat de calul său în clasament. În acest caz, un raport de prestații diferit ar permite să se elimine, în această privință, în raportul în discuție în speță, legătura directă necesară în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA între o prestare de servicii și o remunerație.

31 b) Cesionarea premiului în bani ca remunerație pentru prestații

32 Totodată instanței de trimitere i se pare îndoielnică o transpunere a aprecierii privind premiul în bani din raportul dintre organizatorul competiției și proprietarul calului la raportul dintre proprietarul calului și proprietarul grajdului de antrenament pentru cai de competiție.

33 Aceste îndoieli decurg din faptul că, din Hotărârea Baštová a Curții de Justiție (EU:C:2016:855), nu reiese suficient de clar dacă Curtea își întemeiază aprecierea pe lipsa unei remunerații sau pe lipsa unei prestații. În ipoteza în care trebuie să se înțeleagă că, în Hotărârea Baštová (EU:C:2016:855), Curtea a concluzionat că lipsa unei prestații este determinantă, din aceasta rezultă, pentru prezenta cauză, că trebuie să se răspundă afirmativ în ceea ce privește existența unei prestări de

servicii cu titlu oneros în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA. În împrejurările litigiului, cesionarea a jumătate din premiul în bani, care depinde de locul ocupat în clasament, de către proprietarul calului către proprietarul grajdului de antrenament pentru cai de competiție constituie o condiție căreia proprietarul grajdului de antrenament pentru cai de competiție îi subordonează prestarea serviciului său (cazarea, antrenarea și participarea la competiții a cailor) și care, ca atare, are legătura directă necesară cu serviciul prestat de el (a se vedea în acest sens pentru comparație și Hotărârea Curții din 19 iunie 2003, *First Choice Holidays*, C-149/01, EU:C:2003:358, punctele 32 și 33).

- 34 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se țină seama de faptul că, la punctul 35 din Hotărârea *Baštová* (EU:C:2016:855), Curtea a abordat problema existenței unui serviciu care să fie remunerat printr-un alt serviciu (a se vedea, cu privire la astfel de situații, așa-numitul schimb și alte procedee similare în Hotărârea *Serebryannay vek* din 26 septembrie 2013, C-283/12, EU:C:2013:599, punctul 38 și următoarele). Curtea a considerat că un astfel de serviciu nu există. Potrivit concluziei enunțate la acest punct, „în primul rând”, „punerea la dispoziție [...] a unui cal” organizatorului unei curse hipice de către proprietarul său nu poate avea drept contraprestație efectivă serviciul furnizat de organizatorul cursei constând în permisiunea acordată proprietarului de a-și înscrie calul în cursă. În opinia instanței de trimitere, această concluzie nu afectează aprecierea cazului în litigiu.
- 35 Raționamentul ulterior de la punctul 36 și următoarele din Hotărârea *Baštová* (EU:C:2016:855) pare ambivalent. Pe de o parte, Curtea afirmă că nu există o contraprestație efectivă pentru punerea la dispoziție a calului în cazul în care proprietarul primește un premiu în bani numai în cazul ocupării unui loc fruntaș în clasamentul cursei. Acest lucru sugerează că Curtea ia în considerare lipsa remunerației (drept contraprestație).
- 36 Pe de altă parte, însă, Curtea justifică apoi acest lucru prin faptul că premiul în bani nu este plătit pentru punerea la dispoziție a calului, ci pentru obținerea unui anumit rezultat în competiție – locul fruntaș ocupat de cal în clasament –, fiind astfel supus anumitor incertitudini. Acest lucru sugerează că trebuie luată în considerare lipsa prestării unui serviciu. O confirmare a acestui lucru ar putea fi considerat faptul că Curtea își justifică în continuare concluzia prin faptul că calificarea punerii la dispoziție ca operațiune impozabilă în funcție de rezultatul obținut de cal în cursă este contrară jurisprudenței Curții potrivit căreia noțiunea „prestare de servicii” are un caracter obiectiv și se aplică independent de scopurile și de rezultatele operațiunilor în cauză (*Hotărârea Baštová*, EU:C:2016:855, punctul 38).
- 37 Astfel, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea *Baštová* (EU:C:2016:855) a Curții de Justiție, care face necesară o trimitere preliminară la Curte.

38 4. Cu privire la caracterul determinant pentru soluționarea litigiului

- 39 Întrebarea preliminară este determinantă pentru soluționarea litigiului. Pe baza constatărilor de fapt efectuate de FG (tribunalul fiscal), care, în lipsa unor motive de recurs invocate împotriva lor, sunt obligatorii pentru prezenta procedură de recurs [articolul 118 alineatul (2) din FGO], s-a stabilit că reclamantul, în calitate de proprietar al unui grajd de antrenament pentru cai de competiție, a furnizat un serviciu unic care includea cazarea și antrenarea cailor, precum și participarea la competiții. Pentru acest pachet de servicii, el a primit de la proprietarul calului respectiv, pe de o parte, rambursarea costurilor de întreținere, a costurilor legate de competiție și de transport, a costurilor cu potcovarul și cu medicul veterinar și, pe de altă parte, o jumătate din încasările rezultate din competiție. Această apreciere este în conformitate cu principiile juridice stabilite de Curte cu privire la delimitarea unei prestații unice de o majoritate de prestații (a se vedea, de exemplu, Hotărârea Curții de Justiție din 4 septembrie 2019, KPC Herning, C-71/18, EU:C:2019:660, punctul 34 și următoarele).
- 40 În cazul în care Hotărârea Baštová (EU:C:2016:855) a Curții de Justiție trebuie înțeleasă în sensul că lipsa unei remunerații este determinantă, evaluarea juridică efectuată de FG în conformitate cu Hotărârea BFH din BFHE 270, 181 (a se vedea punctul II.2.b de mai sus) s-ar putea dovedi incorectă. Ca răspuns la recursul reclamantului, hotărârea FG ar trebui anulată, iar acțiunea ar trebui admisă.
- 41 În schimb, dacă, în conformitate cu Hotărârea Baštová a Curții de Justiție (EU:C:2016:855), lipsa unei prestații este determinantă, hotărârea FG s-ar dovedi întemeiată, astfel încât recursul reclamantului ar fi nefondat, deoarece, spre deosebire de Hotărârea Baštová (EU:C:2016:855), în prezentul litigiu este în discuție nu numai o prestație care este plătită numai pentru obținerea unui anumit rezultat la finalul concursului, respectiv plasarea calului pe un loc fruntaș în clasament, fiind, prin urmare, supusă anumitor incertitudini. Prezentul litigiu se referă la o prestație globală unică constând în cazarea, antrenarea și participarea la competiții a cailor. Această prestație este, în ansamblu, lipsită de incertitudini, întrucât acestea se referă doar la domeniul parțial al participării la competiții. Întrucât există o prestație globală unică, cesionarea a jumătate din valoarea premiului în bani nu se face pentru obținerea unui anumit rezultat în concurs, ci pentru prestația globală independentă de acest rezultat (constând în cazare, antrenare și participare la competiții). Reclamantul a furnizat această prestație unică independent de rezultatele concursului. Astfel, există o prestare de servicii care are un caracter obiectiv, astfel cum impune Curtea de Justiție. Proporția cesiunii premiului în bani este irelevantă, după cum consideră de asemenea instanța de trimitere.
- 42 Acest lucru este confirmat și de luarea în considerare a realității economice și comerciale, care este un criteriu fundamental pentru aplicarea sistemului comun al TVA-ului (Hotărârea din 2 mai 2019, Budimex, C-224/18, EU:C:2019:347, punctul 27 și Hotărârea din 18 iunie 2020, KrakVet Marek Batko, C-276/18, EU:C:2020:485, punctul 61). Potrivit acestui criteriu, trebuie să se presupună că

cesiunile a jumătate din valoarea premiilor în bani au avut ca scop remunerarea prestației globale a reclamantului, iar părțile au presupus, de asemenea, că premii în bani vor fi obținute în mod constant.

43 5. Cu privire la temeiul juridic al trimiterii preliminare

44 Cererea de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene se întemeiază pe articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

45 6. Cu privire la suspendarea procedurii

46 [*omissis*] [norme procedurale naționale]

DOCUMENT DE LUCRU